

ומים שותקים למים

*

*

הגוף שלי
במראת חדר האמבטיה
בפראדור
שעיר יותר
ושמנמן יותר
וכשהאדים מכסים סוף-סוף את המראה
אני חושב על אהל המצנפת
בחצר המנזר של לה-גראס
ועל המנות שנשאור
מן האהל אלינו
פעמים ביום:
קטניות, ירקים, דגים ובשר, עוגות ומקפא
כיד המלך ואני נזכר
בדורי מול הקהל
מספר על אמו מן העליה
הראשונה ועל אביו
שנולד בבבלין בשם
מיכאל מקס מנהיימר
ועל השם העברי שנתנה לו הגננת
ועל משלש היקים
בבן יהודה שטראסה
ויש דברים שעליהם
לא דבר:
על גרונות הגמלים אצל השוחט
ועל משימות השרותים
החשאיים ברחוב מיכה
ועל היתמות.

כל הלילה
עמד המפל בחלון
ואני שתקתי
מים דברו אל מים
אתה במטת הארנב
ואני במטת הבמבי
ולא דברנו על ילדה
ולא איך עושים
ולא איך עושים
שתצא
ולא איך עושים
שתצא ילדה.
אני הבמבי
אתה הארנב
בבקר כמה מפלים
היו חרבים,
אחרים נפלו בין
סדקי ההר
וענן אפר אחד
חבש בהבלו את
ההר
ושלג נצמד אל
קצות ההרים
בצפרניו
ועמדנו בחלון
ולא דברנו
על ילדה.

על דברים אחרים
ספר שם דורי:
על אדולף, ועל אכילת
חזיר ועל צמחונות
ונסיגה ממנה אל הבשר,
רוצה לומר:
על כבוד אבות.

*

שלומציון כתבה לי
שאם אראה דב
אנופף בידי ואצעק
אם אראה דב.

מתחת להרים ולמפל
מלחכות פרות את הסלע
בצדי הדרך
ופעמונים מכים בתפיהן
ואד הרים לוחך את המפל
ומים שותקים למים
אילה מחכה לצד הדרך
שנבוא

ועפר אילים אחד
השתהה וקפץ אל תוך האד
כאלו היה
חשוק בו ער באש

ושנינו נשענו על הסלע
וקראנו מה שקראנו
ונשענתי על מקל
והלכתי אתו
בין הפרות בין תפיהן
אחת נהמה לעברי
ודורי צחק.

עניתי לשלומציון:
אם תראי תנין
רוצי בזיגוג
ונצרי לשונך
אם תראי תנין.

יערות האשוח עמדו מעלינו
והאד סכסך את שערם
וערפלים רצעו את ההר
וההר זהר כאור שאין לו דמות.

ביילסה, הרי הפירנאים, מאי 2017